

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

30 juni 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het systeem van contingentering binnen de sector van de sociale werkplaatsen

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het volgen van cursussen Nederlands bij de trajectbegeleiding van werkzoekenden in de Rand

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Jans tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de stand van zaken inzake de zorgkundigen

Interpellatie van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, en tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over een aantal betwistbare beslissingen die de economische ontwikkeling van de Gentse regio en de bijbehorende werkgelegenheid dreigen te hypothekeren

Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie

Donderdag 30 juni 2005

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goeij

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 13.34 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het systeem van contingentering binnen de sector van de sociale werkplaatsen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van den Heuvel tot mevrouw Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het systeem van contingentering binnen de sector van de sociale werkplaatsen.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, de problematiek van de contingentering kwam ook al aan bod tijdens de begrotingsbespreking. Op het einde van het politieke werkjaar had ik graag de stand van zaken gekregen.

Mevrouw de minister, u weet beter dan ik dat het samenwerkingsakkoord over de meerwaarde-economie, dat is afgesloten voor de periode 2005-2008, gebaseerd is op twee pijlers, namelijk sociale economie en maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Een van de prioriteiten is het duurzaam en volwaardig inschakelen van mensen die minder kansen krijgen op de reguliere arbeidsmarkt. Er is ook een ambitieuze cijfermatige verbintenis voor afgesproken: 12.000 extra arbeidsplaatsen tegen 2008. Het gebeurt niet dikwijls dat een overheid

zo duidelijk een cijfermatige doelstelling formuleert.

De sector van de sociale werkplaatsen kan een belangrijke rol spelen om die ambitieuze doelstelling te halen. Ze worden echter geconfronteerd met een belangrijke belemmering bij het zorgen voor de groei van het aantal arbeidsplaatsen, namelijk het systeem van contingentering.

Sociale werkplaatsen krijgen slechts een uitbreiding van hun erkenning als een erkenningsronde wordt uitgeschreven. Dat belemmert de organische groei van deze ondernemingen. Als een onderneming succesvol is, verhoogt de productie en het werkvolume. Als er dan geen extra personeel kan worden aangeworven, wordt de druk op de actuele personeelsgroep verhoogd of moeten nieuwe opdrachten worden geweigerd. Het systeem van contingentering speelt dus een belemmerende en beperkende rol.

Mevrouw de minister, hoe evalueert u dit beperkende systeem? Ziet u een mogelijkheid om het systeem op relatief korte termijn, in hoofdzaak voor de sociale werkplaatsen, aan te passen?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw de voorzitter, dit onderwerp houdt me heel sterk bezig.

Mijnheer Van den Heuvel, u stelt een terechte vraag, maar ik kan er jammer genoeg niet onmiddellijk aan tegemoet komen.

Het systeem van contingentering is niet eigen aan de sociale werkplaatsen, het is een noodzakelijke maatregel die wordt ingegeven door budgettaire

Van Brempt

overwegingen. Het voorbije jaar werd voor alle beleidsdomeinen de nood tot budgettaire beheersing vertaald in constant beleid of nulgroei.

Dankzij afspraken in het kader van het Vlaams Interprofessioneel Akkoord 2000-2005, voor de social profit, en de Vlaamse Ondernemingsconferentie van december 2003 werden aan de sociale werkplaatsen extra arbeidsplaatsen toegekend.

Het spreekt voor zich dat de verbintenissen van deze afsprakenkaders, die worden gehonoreerd door specifiek hiervoor ingeschreven budgetten, zo snel mogelijk moeten worden ingevuld. Concreet betekent dit dat een oproepronde wordt georganiseerd waarop alle sociale werkplaatsen kunnen intekenen.

Alle aanvragen worden aan de hand van dezelfde parameters geëvalueerd. Belangrijk is onder meer de grootte van de doelgroep.

Voor de kringloopcentra spelen daarnaast nog een aantal andere elementen mee, zoals de grootte van het zorggebied en de opgehaalde hoeveelheid materiaal.

Mijnheer Van den Heuvel, contingentering is niet de ideale situatie. Ze houdt inderdaad geen rekening met de organische groei of de noden van een individuele werkplaats.

Gelet op de economische vooruitgang, is het op dit moment niet mogelijk de budgettaire middelen dermate te laten groeien, dat een organische groei of open-end-regeling mogelijk wordt. Ik zou dat wel willen, maar ik ben er 100 procent zeker van dat de minister van Begroting me daarin niet zou volgen.

In het kader van het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2006-2010 konden opnieuw de nodige middelen worden ingeschreven voor een groei met 200 arbeidsplaatsen. Dat is niet veel, maar wel iets. Ik engageer me wel om bij mijn collega's van de Vlaamse Regering te blijven pleiten voor meer middelen voor de tewerkstelling van mensen met weinig of geen kansen op de reguliere arbeidsmarkt.

Het is meer dan duidelijk dat er een heel groot groeipotentieel is voor deze sector. Alleen al voor

de kringloopcentra, die ongeveer 60 percent van de totale sector innemen, is er vraag naar 600 bijkomende voltijdse equivalenten. Als we dat extrapoleren naar de hele sector, spreken we over 1.000 extra jobs die gecreëerd kunnen worden.

Ik weet dat de vraag vanuit de sector zeer groot is. Tegelijkertijd is ook de mogelijke doelgroep, mensen die vandaag geen enkele kans krijgen op de arbeidsmarkt, heel groot. Voor deze mensen zou sociale economie, meer in het bijzonder sociale werkplaatsen, een opstap betekenen.

Alles zal afhangen van de komende begrotingsbesprekingen. Ik zal elk jaar vragende partij zijn voor meer middelen. Ik weet dat het onder meer voor de minister-president een belangrijk dossier is, maar alles zal afhangen van de budgettaire afspraken die we kunnen maken.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik denk dat we u vanuit de commissie alle steun kunnen geven.

Er is de doelstelling om 12.000 extra arbeidsplaatsen te creëren, waarvan we er nu nog 10.000 te gaan hebben. Acht u dat cijfer nog altijd haalbaar?

Minister Kathleen Van Brempt: Zeker en vast, maar het hangt samen met de budgettaire mogelijkheden.

De sector is heel dynamisch. Dit jaar creëren we wel extra plaatsen in de sociale economie, maar vooral in de invoegeconomie. Daar hebben we meer een open-end-systeem. Omwille van budgettaire redenen proberen we dat nu wat meer te beheersen. Dat zijn we aan onszelf verplicht.

We zijn volop bezig met een nieuw besluit – het is net terug van de Raad van State – dat de subsidiëring wat aanpast, waardoor we met dezelfde middelen meer jobs kunnen creëren. We gaan iets minder ruim subsidiëren – ik denk dat dat nodig was voor de invoegeconomie –, waardoor we meer jobs kunnen creëren.

Mijnheer Van den Heuvel, ik acht het mogelijk de doelstelling te halen. Voorlopig doen we dat vooral in de invoegeconomie, maar het is wel mijn

Van Brempt

bedoeling om dat ook bij de sociale werkplaatsen te kunnen doen. Het is een andere doelgroep, want daar werken we met de allerswaksten, maar de subsidiëring is ook heel wat hoger. Met dezelfde subsidies zorgen we voor wat minder arbeidsplaatsen. Ik vind dat we moeten zoeken naar een juiste balans.

Ik pleit ervoor ons niet enkel te richten op het aantal arbeidsplaatsen. Voor heel België moeten er 12.000 jobs bijkomen. Om het een beetje zwart-wit te zeggen: ik kan via de invoegeconomie gemakkelijker ons aandeel van de doelstelling realiseren, maar dat wil ik niet doen. Ik wil dat we een juiste balans bereiken. We mogen dus niet alleen naar het absolute aantal werkplaatsen kijken.

De voorzitter: De heer Bril heeft het woord.

De heer Louis Bril: Mevrouw de minister, ik ben een beetje verontrust. U zegt dat er een grote groeimogelijkheid is in deze sector. Dat zou niet het geval mogen zijn wanneer heel wat bedrijven zoeken naar mensen.

Hapert er iets aan het onderwijs? Als ik zie hoe bepaalde jongeren van 18 jaar binnen komen in een bedrijf, vraag ik me af of ze niet te laat bij het bedrijf terechtkomen. Er is terecht leerplicht tot 18 jaar, maar voor bepaalde jongeren die het onderwijs niet aankunnen, schiet de leerplicht zijn doel voorbij. De laatste twee jaar verslijten ze hun broek en ze zijn meer afwezig dan dat ze op de schoolbanken zitten.

Gelukkig is er leerplicht tot 18 jaar, want het is sociaal en democratisch, maar ik vraag me af of het gevolg daarvan niet is dat veel jongeren op het moment dat ze een bedrijf kunnen vervoegen een verkeerde houding aannemen.

Minister Kathleen Van Brempt: Er zijn meerdere facetten aan deze discussie. In de sociale economie gaat het altijd over het creëren van arbeidsplaatsen voor een moeilijke doelgroep, en het leveren van diensten voor het ontwikkelen van economische activiteiten die vandaag niet worden ontwikkeld, bijvoorbeeld omdat ze door het reguliere bedrijfsleven niet interessant genoeg worden bevonden. Er is nog heel veel groei mogelijk,

vooral op het vlak van het ontwikkelen van diensten.

Ik geef het voorbeeld van de kringloopcentra. Ik draag niet alleen de verantwoordelijkheid, maar doe dat samen met minister Peeters en de lokale besturen, die ook een deel bijdragen. Er is een maatschappelijke nood die niet wordt ingevuld door het bedrijfsleven, meer bepaald op het vlak van hergebruik. Door deze activiteit te subsidiëren door Leefmilieu en de gemeenten, vangen we een deel van de kostprijs op. Het aandeel van de sociale economie is erop gericht het rendementsverlies van de zwakke groepen te compenseren. De middelen worden ook gebruikt om er, waar mogelijk, voor te zorgen dat mensen doorgroeien, want het gaat vaak om een tweede of derde kans.

Mijnheer Bril, ik deel uw analyse maar voor een deel. Het gaat om een heel diverse groep. Er zijn mensen bij die hun studies nooit hebben afge maakt, of om allerlei redenen economisch hebben afgehaakt.

Wetenschappelijke analyses en gegevens tonen aan dat onze economie een harde economie is en veel vraagt van de werknemers. We hebben een hoge productiviteit, omdat we heel veel vragen van onze werknemers. Niet iedereen kan mee in die economie, en dat zal altijd zo zijn. Dat moeten we onder ogen durven zien.

Het is onze maatschappelijke opdracht om, door de combinatie te maken met maatschappelijke dienstverlening, jobs te creëren. Er zijn heel wat groeimogelijkheden, want vandaag worden heel veel diensten gewoon niet geleverd. Ik denk bijvoorbeeld aan het groenonderhoud in onze steden en gemeenten. Er zijn dus nog heel veel maatschappelijke noden.

De heer Louis Bril: Ik wil graag aannemen dat een groot deel van die mensen niet geschikt is om in een bedrijf te werken. Toch zijn er heel wat jongeren die hun draai niet vinden. We moeten er hier niet over discussiëren, maar ik vraag me af of we op het vlak van onderwijs niet bepaalde zaken moeten herzien.

Ik constateer dat veel jongeren die twee of drie jaar tegen hun zin op de schoolbanken hebben gezeten, verslaafd zijn aan drank en drugs. Als we die jongeren, zoals vroeger, vanaf 16 jaar kunnen

Bril

laten werken – want veel jongeren willen hun energie kwijt, wat op school jammer genoeg niet kan –, zouden we heel wat mensen kunnen redden.

Ik ben schepen in Roeselare. We doen ons best en dulden, aanvaarden en helpen de mensen, maar ik durf zeggen dat zowat de helft van de mensen zich laat meedrijven door het systeem – ik mag niet zeggen profiteren. Dat moeten we kunnen uitschakelen, want anders zal het een zware kost worden.

Als 15 of 20 jaar geleden iemand durfde zeggen dat de brugpensioenen onbetaalbaar zouden worden, werd er gegrijsd. Nu zijn ze inderdaad onbetaalbaar.

Ik ben ermee akkoord dat bepaalde mensen moeten worden opgevangen, maar dan mag het systeem enkel dienen voor die mensen die echt moeten worden opgevangen en buiten elk sociaal vangnet vallen. Ik zie bij ons veel mensen opdagen die eigenlijk niet in het systeem thuishoren.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Brill, u moet de vraag maar eens stellen aan de bevoegde minister, maar ik – en dat is mijn persoonlijke mening – zou de leeftijd van de leerplicht niet verlagen.

Wie vandaag deeltijds leert en deeltijds werkt, leert deeltijds en zit deeltijds thuis. Dat is vandaag het drama. In het laatste werkgelegenheidsakkoord hebben we extra middelen uitgetrokken om vooral te werken aan het onderdeel deeltijds werken. We zullen veel meer arbeidsplaatsen beschikbaar maken om jongeren te laten werken.

De jongeren willen hun energie kwijt. Dat kan gedeeltelijk door te werken, maar we zeggen tegen de jongeren dat ze maar thuis moeten blijven. Mijnheer Brill, ze gaan niet achter hun computer zitten en bijleren, ze doen heel vaak wat u net hebt gezegd.

Het is maar een klein detail van het nieuwe besluit over sociale economie, maar het is wel belangrijk. We stellen de invoegeconomie ook open voor mensen die deeltijds leren en deeltijds werken. In de invoegbedrijven zullen we ook plaatsen kunnen creëren voor die jongeren.

Ik kom uit Antwerpen, en zie soms met lede ogen aan dat jongeren deeltijds op straat rondhangen in plaats van deeltijds te werken. Dat is niet goed, maar we kunnen ze daarvoor niet stigmatiseren, want wij nemen onze maatschappelijke rol niet op. Dat moeten we eerst doen. Ik denk dat de Vlaamse Regering al een aantal belangrijke aanzetten heeft gegeven.

De heer Louis Brill: Jongeren die deeltijds leren en deeltijds werken in het bedrijfsleven inschakelen, kan niet. Je kunt moeilijk mensen inschakelen voor twee en een halve dag. We moeten een systeem zoeken waarbij deeltijds wordt geleerd, maar met de nadruk op deeltijds werken.

Het grondidee, leerplicht tot 18 jaar, is goed, maar ik blijf erbij dat we daarmee bepaalde jongeren een slechte dienst bewijzen. We durven niet toegeven dat sommige jongeren niet geschikt zijn om tot hun 18 jaar te leren. Ze komen allemaal in de sociale economie terecht. Ik durf beweren dat 50 percent daar niet thuishoort.

De voorzitter: Mijnheer Brill, u uit uw bezorgdheid over hoe het nu verder moet met de sociale economie.

Mevrouw de minister, we hebben dit jaar niet alleen uw beleidsnota besproken, maar ook een boeiende hoorzitting met de sector georganiseerd en werkbezoeken afgelegd. Dat moet uiteraard verder worden opgevolgd.

In de sector staat heel veel te gebeuren. De verantwoordelijkheid voor de beschutte werkplaatsen komt naar de minister van Sociale Economie, voor wat de begeleiding betreft, en naar de minister van Werk en Onderwijs. Ik stel voor dat we dat volgend werkjaar agenderen en de verantwoordelijke ministers horen, zodat we een stap vooruit kunnen zetten.

De legislatuur loopt tot 2009. Het moet onze ambitie zijn om op het einde van de legislatuur een goed werkende sector te hebben. Wie erin thuishoort, moet ruimte en kansen krijgen. Wie kan doorstromen, moet doorstromen. Mensen voor wie andere zaken mogelijk zijn, komen dan niet een stoel bezetten in de sociale economie. Het lijkt me boeiend om daarover een gedachtewisseling te houden.

Voorzitter

Mevrouw de minister, enige tijd geleden hebt u samen met federaal minister Van Weert het samenwerkingsakkoord toegelicht. Op een bepaald ogenblik hebt u gezegd dat het nog door het parlement moet worden goedgekeurd. Wanneer wordt het aan het parlement voorgelegd?

Zodra het samenwerkingsakkoord beschikbaar is, zullen we het op de agenda plaatsen. Mijnheer Brill, misschien is het goedkeuren van het samenwerkingsakkoord het juiste moment om een ruimer debat te voeren.

Het incident is gesloten.

De vergadering wordt geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 13.55 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.19 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het volgen van cursussen Nederlands bij de trajectbegeleiding van werkzoekenden in de Rand

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Hauthem tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het volgen van cursussen Nederlands bij de trajectbegeleiding van werkzoekenden in de Rand.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, mijn vraag situeert zich in de context van de bijkomende regeerverklaring van de Vlaamse Regering van 18 mei 2005. Daar staat in dat de Vlaamse Regering een beleid zal voortzetten dat enerzijds meer kansen biedt aan werkzoekenden, ook aan anderstalige, maar anderzijds ook consequent inspanningen eist om de kansen te grijpen, onder andere om Nederlands te leren. We kunnen daaruit afleiden dat de Vlaamse Regering

van plan is het aanbod van cursussen Nederlands voor anderstaligen te verhogen, vooral om ervoor te zorgen dat ze betere kansen op de arbeidsmarkt hebben.

Vorig jaar was 37 percent van alle werklozen in Halle-Vilvoorde Franstalig. Ik heb dan ook een dubbel gevoel. Het is goed dat de Vlaamse overheid taalcursussen aanbiedt. We kunnen echter niet negeren dat op die manier het falende onderwijsbeleid van de Franse Gemeenschap wordt opgevangen. De Franse Gemeenschap weigert immers nog altijd om consequent Nederlands aan te bieden in het regulier Franstalig onderwijs.

Mijnheer de minister, betekent de passage uit de verklaring van 18 mei dat aan de VDAB zal worden gevraagd om na te gaan of anderstalige werkzoekenden wel degelijk bereid zijn een cursus Nederlands te volgen? Betekent de passage dat het niet willen volgen van een cursus Nederlands de reden kan zijn om aan de RVA te vragen de werkloosheidsvergoeding te schrappen of te schorsen?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Van Hauthem, de VDAB maakt in samenspraak met alle Nederlands- en anderstalige werkzoekenden van binnen en buiten de faciliteitengemeenten een competentiebalans op. Op basis daarvan wordt een trajectplan naar werk uitgewerkt.

Indien dit hun verzoek is, kunnen Franstaligen in faciliteitengemeenten begeleiding krijgen in het Frans. In de gemeenten zonder faciliteiten gebeurt de begeleiding in het Nederlands en wordt de Franstalige of anderstalige werkzoekende de kans geboden een tolk mee te brengen.

In verband met de inhoud van het traject naar werk, wordt geen onderscheid gemaakt tussen werkzoekenden naargelang ze al dan niet in een faciliteitengemeente wonen. Indien in de context van het traject van de werkzoekende kennis van het Nederlands wenselijk is omdat de positie van de werkzoekende op de arbeidsmarkt daardoor wordt versterkt, wordt de weigering om in te gaan op de aangeboden taallessen Nederlands gemeld aan de RVA in de context van het samenwerkingsprotocol tussen de RVA en de Gewestinstellingen. Om geen misverstanden te laten ontstaan, heb

Vandenbroucke

ik daarover duidelijk gecommuniceerd met de VDAB.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer duidelijk antwoord. Ik noteer dat het weigeren van het volgen van een taal cursus Nederlands in de context van trajectbegeleiding eventueel kan leiden tot een schorsing of schrapping.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Jans tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de stand van zaken inzake de zorgkundigen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Jans tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de stand van zaken inzake de zorgkundigen.

Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mijnheer de minister, de federale wet van 10 augustus 2001 over maatregelen in verband met de gezondheidszorg heeft het beroep van zorgkundige toegevoegd aan KB 78. De bedoeling daarvan was om een nieuwe groep zorgverstrekkers op te leiden.

Een zorgkundige kan een verpleegkundige bijstaan bij de zorgverstrekking, de gezondheidsopvoeding en de logistiek. Dat gebeurt steeds onder toezicht van de verpleegkundige, die deze activiteiten coördineert binnen een gestructureerde equipe.

Voor Vlaanderen is het van belang te weten welk opleidingsniveau deze mensen moeten hebben. We moeten weten wat ze moeten kunnen en moeten kennen. We moeten ook weten welke handelingen

ze moeten verrichten en hoe ze worden voorbereid.

Op de interministeriële conferentie Volksgezondheid van 6 december 2004 werd de oprichting van een specifieke werkgroep goedgekeurd. De missie van die werkgroep is de functies en competenties van de verpleegkundigen, de verloskundigen en de zorgkundigen te definiëren alsook de bijbehorende voorbereiding.

Op een vraag om uitleg van mevrouw Helsen van maart 2005, antwoordde u dat u aan minister Demotte zou vragen naar de huidige stand van zaken. Bovendien zou u zich informeren over hoe de zorgkundige zich uiteindelijk zal verhouden tot de verpleegkundige enerzijds en de verzorgende anderzijds.

Werd er zoals afgesproken op die interministeriële conferentie overgegaan tot de oprichting van die werkgroep? Indien dat inderdaad is gebeurd, zou ik graag vernemen of de werkzaamheden al zijn begonnen, welke actoren in deze groep vertegenwoordigd zijn, wat de stand van zaken is en of er al aandacht werd besteed aan de definiëring van de functie- en competentieprofielen. Hoe zal het professioneel statuut van de zorgkundige zich verhouden tot de verzorgende enerzijds en de verpleegkundige anderzijds?

In het federaal en het Vlaams sociaal akkoord wordt voorzien in een aangroei van de tewerkstelling. De uitdaging is de bijkomende jobs zo goed mogelijk invullen. Uit de lijst van knelpuntberoepen blijkt dat het invullen van de openstaande vacatures voor verpleegkundigen zeer moeizaam verloopt. Zult u bijkomende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de bijkomende arbeidsplaatsen op een kwalitatief hoogstaande manier worden ingevuld? Indien u van plan bent maatregelen te treffen in dat verband, zou ik graag vernemen om welke maatregelen het gaat.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Jans, om op uw vragen te kunnen antwoorden, hebben mijn medewerkers contact moeten opnemen met het kabinet van de federale minister voor Volksgezondheid. Hij is immers bevoegd voor de nieuwe regelgeving in verband met het beroep van zorg-

Vandenbroucke

kundige en voor de opvolging van de interministeriële conferentie Volksgezondheid. We hebben van zijn kabinet vernomen dat de ontwikkelingen zich op twee domeinen manifesteren.

Wat de zorgkundigen betreft, zullen eerstdaags twee ontwerpen van KB, die door de federale regering principieel werden goedgekeurd, voor advies worden voorgelegd aan de Raad van State. Het ene ontwerp heeft betrekking op de registratie door de centrale federale overheidsdienst en de betrokken provinciale geneeskundige commissie op basis van de vooropgestelde opleidingsvoorwaarden en bijbehorende overgangsmaatregelen. Het tweede ontwerp heeft betrekking op de beroepsactiviteiten.

Op het vlak van de opleidingsvereisten blijkt dat voor het beroep van zorgkundige de volgende categorieën in aanmerking komen: de geslaagden in een eerste jaar verpleegkunde hoger of secundair onderwijs; de geslaagden in een zevende leerjaar beroepssecundair onderwijs in een specialisatie in te vullen door de bevoegde gemeenschap; en de personen die met succes een 'elders verworven competenties'-procedure hebben doorlopen, aangevuld met extra vorming. Onder voorbehoud van de correctheid van de mondeling verkregen informatie sluiten deze voorwaarden aan bij de voorstellen die enkele jaren geleden werden geformuleerd door het Vlaams departement Onderwijs.

De specifieke werkgroep die zal worden opgericht in het verlengde van de interministeriële conferentie, heeft als opdracht de functies en bekwaamheden van verpleegkundigen, verloskundigen en zorgkundigen voor de toekomst te bepalen. Aan de oorsprong van die opdracht ligt het feit dat de behoeften in de gezondheidszorg sterk evolueren en dat verpleeg- en zorgkundige beroepen aan deze evolutie niet kunnen ontsnappen. Vooral de vergrijzing en het steeds complexer en intenser worden van de zorgen zijn frappant.

De werkgroep zal operationeel worden in het tweede semester van 2005, vermoedelijk in oktober of november. Aan de werkzaamheden zullen ook de voor onderwijs bevoegde gemeenschappen participeren. Het is uiteraard voorbarig op het verloop van de werkzaamheden of de uitkomst ervan te anticiperen.

Het beroep van verpleegkundige is nog altijd een knelpuntberoep. Op vraag van onder andere de onderwijsinrichters werd de onderwijsregelgeving binnen de Vlaamse Gemeenschap meermaals bijgestuurd om de studie aantrekkelijker te maken. Ik geef een voorbeeld. Voor de vierde graad verpleegkunde van het voltijds beroepssecundair onderwijs werd een soepel ingangsexamen ingevoerd, werd de opleiding onderverdeeld in modules, werd de organisatie van avondcursussen mogelijk, werd het mogelijk gemaakt om bezoldigde arbeidsprestaties in de sector als stages te verrekenen en dergelijke. Deze vorm van flexibiliteit moet inspelen op het specifieke leerlingenprofiel.

De VDAB Social Profit organiseert de beroepsopleiding verpleegkunde in samenwerking met de scholen secundair onderwijs en de hogescholen volgens de formule van een individuele beroepsopleiding in een technische onderwijsinstelling. Op dit ogenblik zijn er 1.363 VDAB-cursisten bezig aan de studie verpleegkunde. Dat is gebleken uit een telling van 27 juni 2005.

De verdeling van die cursisten is als volgt. In de vierde graad beroepssecundair onderwijs zitten er in het eerste jaar 369, in het tweede 356 en in het derde 241 cursisten. Dat geeft een totaal van 966. Voor de bachelor in verpleegkunde zitten er in het eerste jaar 145, in het tweede 158 en in het derde 94. Dat geeft een totaal van 397. Wanneer we alles samentellen komen we aan 1.363 cursisten.

Er wordt ook nog een vooropleiding verpleegkunde gegeven. Die is bedoeld voor kortgeschoolde werkzoekenden die een lager diploma hebben dan dat van het hoger secundair onderwijs. Tijdens deze vooropleiding van 360 uren, krijgen de cursisten een intensieve voorbereiding op de studies en een praktische beroepsverkenning. Deze opleiding wordt twee keer per jaar georganiseerd in vier regio's, namelijk Brugge, Gent, Antwerpen en Hasselt. De opleiding begint in september en in februari. Op dit ogenblik volgen 63 cursisten de vooropleiding. Dat zijn de starters van februari 2005.

Voor het schooljaar 2005-2006 wordt in de context van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord voorzien in 100 bijkomende opleidingsplaatsen. De cijfers over het aantal verpleegkundigen in de onderwijsinstellingen vindt u terug in het ant-

Vandenbroucke

woord op een vraag die u me schriftelijk hebt gesteld, namelijk vraag 220 van 27 mei 2005.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid en duidelijk antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.33 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 15.31 uur.*

Interpellatie van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, en tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over een aantal betwistbare beslissingen die de economische ontwikkeling van de Gentse regio en de bijbehorende werkgelegenheid dreigen te hypothekeren

De voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van de heer Roegiers tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, en tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over een aantal betwistbare beslissingen die de economische ontwikkeling van de Gentse regio en de bijbehorende werkgelegenheid dreigen te hypothekeren.

Minister Peeters antwoordt tevens in naam van minister Vandenbroucke en minister Moerman.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de minister, ik interpelleer drie ministers. Ik doe dat naar aanleiding van een aantal beslissingen die u hebt genomen, en die ervoor hebben gezorgd dat op de eerste plaats het stadsbestuur van Gent, maar ook heel wat Gentenaars enigszins ontgoocheld zijn.

Het stadsbestuur van Gent tracht reeds jaren een beleid te voeren dat gericht is op overleg. Dat betekent dat heel wat beleidsbeslissingen pas worden genomen na grondig overleg met de bewoners, het middenveld, allerhande belangengroepen, buurgemeenten enzovoort. Subsidiestromen van de verschillende overheden en dus ook van Europa worden zoveel mogelijk geïntegreerd. Op die manier kennen beslissingen een lange aanloop en wordt er naar toe geleefd. De ontgoocheling is dan ook des te groter als er sprake is van enig uitstel.

De stad Gent pleegt regelmatig overleg met hogere overheden zoals het provinciebestuur, de Vlaamse Regering en de federale regering. Er worden ernstige pogingen ondernomen om op basis van ruim overleg belangrijke beslissingen te nemen.

Overleg met de Vlaamse Regering is hoogdringend voor het stadsbestuur. Ik wil me hier vandaag concentreren op twee dossiers, namelijk het IKEA-dossier in Gent en het dossier van de Handelsdokbrug. In beide dossiers gaat het over heel wat potentiële werkgelegenheid.

IKEA plant een nieuw filiaal en dat zou er bij voorkeur moeten komen op Flanders Expo in Sint-Denijs-Westrem. Om die inplanting in optimale omstandigheden te laten verlopen had de stad Gent aan de hogere overheden een uitzondering gevraagd op de normale administratieve procedures, omdat de bouwwerken dan wat sneller van start zouden kunnen gaan.

De inplanting van IKEA was gepland in het begin van 2006. Er moest echter een RUP worden gemaakt voor de hele site. De stad Gent heeft aan de Vlaamse Regering gevraagd om een mini-RUP te maken voor de site waarop IKEA zou worden ingeplant. Minister Van Mechelen is op die vraag ingegaan, weliswaar op voorwaarde dat ook u uw toestemming zou geven. Aan het RUP is immers ook een MER verbonden. Het was de bedoeling om van een plan-MER voor de hele site een pro-

Roegiers

ject-MER te maken voor de IKEA-site. U hebt echter een negatieve beslissing genomen.

Dat is uiteraard jammer omdat IKEA heel wat werkgelegenheid zou kunnen genereren. Dat is interessant voor Gent, waar er een werkloosheidsgraad van 14,4 percent is. De stad wil die werkloosheid tegengaan. De populatie werkzoekenden in Gent bestaat uit meer dan 15.000 mensen, waarvan 68 percent ouder is dan 40 jaar. In 80 percent van de gevallen gaat het om laag- of middengediplomeerden. In 28 percent van de gevallen gaat het om mensen van allochtone afkomst.

Uit Bizz-magazine van april 2005 blijkt dat het profiel van de Gentse werkzoekenden tamelijk goed overeenkomt met het profiel van de mensen die IKEA in de nieuwe vestiging in Anderlecht tewerkstelt. Van de werknemers in de vestiging in Anderlecht was 80 percent werkzoekend. Bovendien is 40 percent van allochtone origine en heeft 15 percent een andere nationaliteit. Van de tewerkgestelden in Anderlecht heeft bovendien 84 percent ten hoogste een diploma lager of hoger secundair onderwijs. IKEA zou in Gent naast 80 overplaatsingen 320 nieuwe arbeidsplaatsen kunnen creëren.

IKEA zou zich op de Flanders Expo-site ontwikkelen en zou daar dan fungeren als hefboom voor andere realisaties. Indien IKEA zou beslissen niet in Gent te investeren – en die kans is reëel geworden – dan wordt niet uitgesloten dat de IKEA-investering op een andere plaats in de provincie Oost-Vlaanderen gebeurt. Dat is op zich niet erg, maar planologisch bekeken zou dat niet ideaal zijn.

Sinds de nieuwe wet op de handelsvestigingen, die dit jaar van kracht is geworden, en die de gemeenten veel meer autonomie geeft bij het verstrekken van vergunningen, zou het kunnen dat er in een kleinere gemeente een vestiging van IKEA wordt ingeplant. Dat zou als gevolg hebben dat de vestiging niet ingebed zou zijn in een ruimere economische omgeving en in de bestaande economische clusters, en dat er minder flankerende maatregelen mogelijk zijn. Kleinere gemeenten hebben nu eenmaal minder mogelijkheden.

Een aantal organisaties in het Gentse zijn de komst van IKEA niet genegen. Ik heb inzage

gekregen in een aantal studies. Ik heb een studie van het Planbureau gezien en daarin wordt uitgegaan van een lichte stijging voor de meubelsector tijdens de volgende jaren. Uit een andere studie blijkt dat de oriëntatie van de Gentse bewoners op de eigen stad tamelijk laag is wanneer het gaat over de aankoop van meubelen. Vooral spelers als Pot en Morres uit Nederland en een aantal Noord-Franse zaken trekken de bestaande koopkracht buiten de Vlaamse grenzen. Bovendien ligt het aantal meubelzaken per 1.000 inwoners in Gent lager dan in steden als Brugge, Brussel, Hasselt, Mechelen en Antwerpen.

Er zijn dus wel een aantal argumenten om de IKEA-vestiging op de Flanders Expo-site van Gent in te planten.

– *De heer Roland Van Goethem treedt als voorzitter op.*

Een andere beslissing van u die voor ontgoucheling heeft gezorgd, is het schrappen van de budgetten voor de Handelsdokbrug in Gent. Ik heb daar op 20 april een schriftelijke vraag over gesteld om de stand van zaken te kennen.

In uw antwoord hebt u gezegd dat de Handelsdokbrug een belangrijk project is voor de mobiliteit in het noordoosten van de stad. Ze zou de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid in de ruime omgeving ten goede komen. U hebt me ook meegedeeld dat twee klachten die in behandeling zijn bij de Raad van State, u hebben verplicht om de budgetten voor de brug te reserveren voor 2008.

Ik heb vernomen dat het niet zo lang zal duren tot de Raad van State een beslissing heeft genomen. Bovendien zegt het hoofd van de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen in een interview met de krant het volgende: 'We willen de brug zo vlug mogelijk bouwen. Onteigenen is een klassieke procedure als het gaat over verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid. Het is het recht van die bedrijven die een geding hebben aangespannen, om die onteigening aan te vechten, maar wij gaan door. Die procedure kan alleen maar vertraging veroorzaken. De Raad van State zal zich nooit over die brug uitspreken, wel over de hoogdringendheid van de onteigening.'

Mijnheer de minister, vandaar dat een aantal mensen hadden gehoopt dat u in de budgetten

Roegiers

zou hebben voorzien, zij het niet noodzakelijk om die brug aan te leggen zodra de procedure bij de Raad van State is afgerond. Er zijn immers nog een aantal voorwaarden die moeten worden vervuld, alvorens met de bouw kan worden begonnen.

De Handelsdokbrug is belangrijk voor verschillende zaken. Om te beginnen is er het Factory Outletcenter, dat in de buurt van de Handelsdokbrug zou moeten komen. De stad heeft daar een vergunning voor afgeleverd, weliswaar onder de opschortende voorwaarde dat de brug er komt. Uw beslissing hypothekeert dus de ontwikkeling van dat Factory Outletcenter.

Uit de studies die vooraf werden gemaakt, blijkt dat ongeveer 235 voltijdse equivalenten zouden kunnen worden tewerkgesteld in het Factory Outletcenter. De meerderheid daarvan zou laaggeschoold personeel zijn. Daarnaast zouden er nog een aantal afgeleide effecten ontstaan.

De stad Gent heeft met betrekking tot de werkgelegenheid ook een aantal voorwaarden gesteld en het zou dus de bedoeling zijn daar vooral laaggeschoolden te werk te stellen. Het uitstel van de aanleg van de Handelsdokbrug betekent op korte termijn dat die arbeidsplaatsen niet zullen worden ingevuld.

Vervolgens is er de herontwikkeling van de oude ACEC-gebouwen. Daarvoor is een heel bouwprogramma aangevat. In die gebouwen zouden kleinhandelactiviteiten en kantoren worden ondergebracht. Er zouden 200 tot 250 mensen kunnen worden tewerkgesteld. Door het schrappen van de budgetten voor de Handelsdokbrug lijkt ook dit vertraging te hebben.

Ik wil het niet uitgebreid hebben over het nieuwe gerechtsgebouw, dat amper 500 meter verder in aanbouw is en ook wel wat trafiek zal veroorzaken. Wat verder is Campus Rabot in aanbouw. Dat moet de grootste campus van de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven worden. De Handelsdokbrug is dus erg noodzakelijk voor de mobiliteit en de verkeersafwikkeling, maar ook voor de werkgelegenheid.

Als ik alles samentel, kom ik uit op ongeveer 850 arbeidsplaatsen die op tamelijk korte termijn zou-

den kunnen worden gerealiseerd in een stad met meer dan 15.000 werklozen.

Mijnheer de minister, bent u zich samen met de Vlaamse Regering bewust van de economische gevolgen en de gevolgen voor de werkgelegenheid van deze negatieve beslissingen? Heeft de Vlaamse Regering hierover al officieel contact gehad met het Gentse stadsbestuur? Wat heeft dat overleg opgeleverd? Indien er nog geen overleg heeft plaatsgevonden, wil ik vragen wat de reden hiervoor is. Moeten een aantal ministers van de Vlaamse Regering dan niet hoogdringend met het stadsbestuur overleggen om een aantal heikele dossiers op het goede spoor te krijgen?

In welke mate zijn beide beslissingen onherroepelijk? Wordt hierover binnen de Vlaamse Regering nog overleg gepleegd?

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer Roegiers, ik heb met aandacht geluisterd naar uw interpellatie. De stad Gent ligt ook mij na aan het hart. Ik heb er gestudeerd, en de stad Eeklo ligt er maar 20 kilometer vandaan.

Er verschenen recent heel wat berichten die stelden dat de Vlaamse Regering de stad Gent links zou laten liggen, en dat er onwil zou zijn om te overleggen. Ik hoor andere geruchten. Ik hoor vertellen dat bepaalde partijen uit het stadsbestuur liever nog geen overleg hebben. De minister zal antwoorden, maar ik denk dat bij de Vlaamse Regering de wil aanwezig is om oplossingen te zoeken.

Een eerste probleem is IKEA. Is een beperkt RUP juridisch aanvaardbaar? We spreken over een plan-MER en een project-MER. De procedure is inderdaad loodzwaar, maar zo is het nu eenmaal. Ik heb MER-studies meegemaakt voor een op- en afrittencomplex. Dat neemt inderdaad heel wat tijd in beslag.

Het grote probleem bij de ontwikkeling van Flanders Expo is de mobiliteit. Er staan ook andere bedrijven te wachten, onder ander Decathlon, een winkel van sportkledij. Zal ook hier een afwijking worden gevraagd, opdat een mini-RUP kan worden opgemaakt? Of geldt het uitzonderingsprincipe enkel voor IKEA?

Matthijs

Mijn fractie heeft in Gent altijd gepleit voor een verstandige ontwikkeling van deze zone. We willen vooral niet dat de activiteiten en de parkeer-capaciteiten van de beurshallen gewurgd worden. Dat betekent niet dat we tegen grootschalige bedrijven zijn.

We pleiten ook voor de ontwikkeling van hoog-technologische bedrijven. De arbeidsmarkt toont aan dat onze afgestudeerde universitaireren moeilijk werk vinden in de eigen regio. De hoogtechnologische sector moet een van onze toekomstige visitekaartjes worden.

Voor de verkeersafwikkeling baart mijn fractie zorgen. De combinatie van bedrijven als IKEA met beursactiviteiten, en het feit dat de Pégoudlaan de verbinding is tussen de E40 en de R4, kan voor grote problemen zorgen.

Mijnheer Roegiers, u interpelleert nu de regering, maar ook de vorige regering was al op de hoogte. Waarom werden twee jaar geleden geen initiatieven genomen om een aantal zaken op te starten? Ik denk dat tijd werd verloren.

Ik weet dat er een procedure bij de Raad van State loopt in verband met de zeepziederij, maar ik meen te weten dat kan worden onderhandeld over de structuur en de richting van de Handelsdokbrug.

Het Outletcenter kreeg een sociaal-economische vergunning. Het schepencollege moest het dossier aanpassen voor wat betreft het bezoekersaantal, en op de bovenste verdieping mogen geen commerciële activiteiten worden gevestigd, maar moet woongelegenheid komen.

Op het vlak van mobiliteit is het Outletcenter niet evident voor Muide-Meulestede. De wijk is enkel bereikbaar via de Muide- en de Meulestedebrug. Ook de bewoners waren, gelet op de verminderde leefbaarheid, geen voorstanders van het project.

De problemen rond de Dampoort zijn al lang gekend. Waarom heeft de vorige Vlaamse Regering niet de nodige initiatieven genomen? Als die initiatieven wel werden genomen, neem ik mijn woorden terug.

Mijnheer Roegiers, u linkt openbare werken aan bedrijvigheid. U laat uitschijnen dat u enkel pleit voor IKEA en het Outletcenter.

De bouw van de Handelsdokbrug is, samen met de ondertunneling van de Dampoort, een schakel in de verkeersafwikkeling voor de hele haven. Aan de Handelsdokbrug is ook een rotonde verbonden. Er zijn dus heel wat investeringen te doen.

Er moet overleg komen tussen het stadsbestuur van Gent en de Vlaamse Regering. Mijn fractie is bereid daar constructief aan mee te werken.

De voorzitter: De heer Van Gaever heeft het woord.

De heer Freddy Van Gaever: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik begrijp de zaak van IKEA niet zo goed. Blijkbaar zouden hierdoor 350 tot 400 arbeidsplaatsen worden gecreëerd in het Gentse. In ben van Antwerpen, dus normaal is dat mijn zorg niet, maar ik meen dat we hier zitten voor heel Vlaanderen, dus het algemeen belang primeert.

Mijnheer Roegiers, als u vandaag de kranten in Leipzig bekijkt, zult u lezen dat DHL, de redder des vaderlands, binnenkort 2.000 arbeidsplaatsen zal creëren. De werkelijkheid is anders. DHL vernietigt 2.000 arbeidsplaatsen in Brussel en creëert er 2.000 in Leipzig. Feitelijk gaat het dus alleen om het verplaatsen van arbeidsplaatsen.

Indien IKEA morgen in Gent 350 arbeidsplaatsen creëert, zullen er op korte termijn 350 andere arbeidsplaatsen in het Gentse verloren gaan. Mijnheer Roegiers, indien uw echtgenote een tuinstoel koopt bij IKEA, en met de kindjes een paar pannenkoeken gaat eten, is dat goed voor IKEA, maar het lokale tuincenter zal een stoel minder verkopen en de lokale taverne zal een klant van pannenkoeken niet meer zien.

Als wordt gedweept met arbeidsplaatsen, stel ik steeds vast dat het gaat om het verplaatsen van arbeidsplaatsen. De positieve economische impact is relatief. Hoe meer arbeidsplaatsen we in ons land creëren, hoe meer werklozen we hebben. We hebben nood aan meer productieve mensen en minder onproductieve. Daar zorgt IKEA niet voor.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, mijn bedenking gaat in dezelfde richting. Ik ben niet van Gent, maar werkgelegenheid houdt me wel bezig.

Bij de discussie over de winkelketens aan de rand van de grootsteden wordt altijd het gevecht gevoerd met de lokale middenstand en de eigen economie. Ik herinner me de heroïsche gevechten rond Fenix in Limburg.

We kunnen niet zomaar zeggen dat er 300 of 400 jobs bijkomen. Het is een genuanceerd verhaal, dat grondig moet worden bekeken.

Deze week stond in de krant toevallig een artikel over een doctoraatsstudie van iemand van de VUB, over de mogelijkheden van provinciesteden. Gent is geen provinciestad, maar ik heb het nu over Leuven, Diest, Tienen en Aarschot. Er is niemand uit Leuven aanwezig, want ze zouden het me kwalijk nemen. Leuven is enorm gegroeid, maar dankzij het feit dat er geen grote handelszaken aan de rand van de stad zijn gevestigd. Diest is een stad met heel veel mogelijkheden, maar heeft een grote handicap, want er zijn een aantal vestigingen aan de rand van de stad. Alleen al in twee centrumstraten in Diest staan dertig winkels leeg. Dat is een gevolg van de inplanting van de andere winkels.

Ik zeg niet dat de jobs die verloren gaan, opwegen tegen de nieuw gecreëerde jobs. Dat kunnen we niet afwegen. Ik denk wel dat we het werkgelegenheidsverhaal een beetje moeten nuanceren vooraleer daarover duidelijke uitspraken worden gedaan. Met de doctoraatsstudie van een student van de VUB wordt dat ook wetenschappelijk onderbouwd.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, niemand mag twijfelen aan het feit dat deze regering, en ik in het bijzonder, begaan is met Oost-Vlaanderen en Gent. Ik heb trouwens ook gestudeerd en gewerkt in deze prachtige stad, maar dat is hier niet relevant.

Het is misschien goed om eerst de twee dossier – IKEA en de Handelsdokbrug – even toe te lich-

ten. Ik begin met het dossier IKEA, en de mogelijke vestiging op de handelsbeurssite bij Flanders Expo. Er wordt al vele jaren gesproken over het ontwikkelen van deze site. De administratie Wegen en Verkeer was daar steeds bij betrokken, gezien de belangrijke impact voor de mobiliteit op het omliggende wegennet E40, B402, R4 en N43.

De voorbije jaren zijn die besprekingen in een stroomversnelling gekomen, en het vroeger opge maakte Masterplan is in belangrijke mate bijgestuurd om het geheel haalbaar te maken. Voor de lokale ontsluiting is een oplossing uitgewerkt waarover algemene consensus bestaat. Het concept voorziet in een noordelijke en een zuidelijke brug over de B402 en een dubbel lussysteem voor de aansluiting van het westelijke en oostelijke deel van de handelsbeurssite op de B402.

Er kunnen echter nog belangrijke vragen worden gesteld over de ontwikkelingen in de eindfase, omdat die ook belangrijke ingrepen vergen op het hoofdwegennet, E40, en het primaire wegennet, R4. Deze belangrijke vragen vormen echter geen beletsel om de ontwikkelingen van de eerste fase te laten opstarten, onder meer de vestiging van IKEA. Er moeten dan wel onmiddellijk infrastructuurwerken uitgevoerd worden om de lokale ontsluiting te verbeteren, zoniet bestaat een reëel gevaar voor frequente fileopbouw tot op de E40.

De activiteit die men hier wenst te ontwikkelen is MER-plichtig en iedere belanghebbende moet in deze materie gelijk worden behandeld. Aangezien de ontwikkeling van de handelsbeurssite belangrijke gevolgen heeft voor milieu en mobiliteit is een MER hier absoluut noodzakelijk. Een onthefing van de MER-plicht toestaan voor een dergelijke ontwikkeling schept een precedent en is dus niet toelaatbaar. Bovendien rijst de vraag of er met de voorgestelde uitzonderingsprocedure voor het gehele traject, tot het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning, überhaupt tijd zou worden gewonnen.

– *Mevrouw Trees Merckx-Van Goey treedt als voorzitter op.*

De stad Gent heeft een aantal jaren geleden de komst van het Outletcenter gekoppeld aan de realisatie van de Handelsdokbrug. Ze deed dat onder druk van de buurt, die volgens mij terecht vreest voor verkeersoverlast. De voorwaarden werden

Peeters

door de stad Gent recent bijgestuurd, maar de koppeling aan de Handelsdokbrug is gebleven. Het dossier is bovendien geblokkeerd omwille van twee hangende procedures bij de Raad van State, ingediend door eigenaars van percelen die moeten worden verworven om de aansluiting tussen de brug en de N424-Afrikalaan te kunnen realiseren. Indien het na de uitspraak mogelijk is om de terreinen alsnog te verwerven, kan de studie hierover worden voortgezet en kunnen vanaf 2008 de nodige uitgaven in de begroting worden ingeschreven.

Van minister Moerman vernam ik nog dat de problematiek over de realisatie van het winkelcentrum Waterfront Fashion Outlet niet beperkt blijft tot de bouw van de Handelsdokbrug alleen. Er moet opnieuw worden onderzocht of de huidige en toekomstige wegeninfrastructuur is aangepast om een ruimer winkelcentrum te ontsluiten dan oorspronkelijk werd verwerkt in het Mober. Bijkomend overleg tussen de projectontwikkelaars, de stad Gent en de administratie Wegen en Verkeer is dus noodzakelijk om in dat verband de nodige initiatieven te nemen en de nodige antwoorden te vinden. Daarnaast moet er worden onderzocht of het wenselijk en/of noodzakelijk is om BPA 23 van de stad Gent te wijzigen om de totale winkeloppervlakte te realiseren. In het ingediende BPA is immers niet in een toevoeging van commerciële ruimtes voorzien.

Ik heb dus in geen van beide dossiers negatieve beslissingen genomen. De reden voor de opgelopen vertraging in het Handelsdokdossier ligt bij de procedure voor de Raad van State. Vergeet daarnaast ook niet wat minister Moerman heeft gezegd over de bijsturing van het BPA.

Voor het Handelsbeursdossier ligt de reden in een gelijke behandeling van iedereen die een MER-plichtige activiteit wenst te organiseren met dergelijke te verwachten gevolgen voor milieu en mobiliteit. Indien ik een en ander anders had aangepakt, zou me de vraag worden gesteld waarom IKEA een voorkeursbehandeling krijgt of waarom iedereen een voorkeursbehandeling krijgt. Indien ik voorkeursbehandelingen zou geven, vraag ik me af waarvoor dat MER dan nog moet dienen.

Het staat het parlement vrij om initiatieven te nemen om een en ander decretaal vast te leggen,

voor zover Europa dat mogelijk maakt, maar het is heel belangrijk dat mensen beseffen dat procedures moeten worden gevolgd. De uitvoerende macht doet er alles aan om die procedures zo snel, zo duidelijk en zo efficiënt mogelijk te laten verlopen. Ik heb als minister de taak om te waken over een gelijke behandeling van alle dossiers.

Mijnheer Roegiers, zoals ik al eerder heb gezegd, gaat het in deze dossiers helemaal niet over negatieve beslissingen. In verband met IKEA heb ik gezegd dat de normale procedures moeten worden gevolgd. Voor de Handelsdokbrug wordt de vertraging veroorzaakt door derden die een procedure bij de Raad van State zijn begonnen. Ik wil me echter op geen enkele manier in het debat daarover mengen, want dan zou ik misschien uit mijn rol vallen.

U bent goed gedocumenteerd. We moeten alles doen om werkzoekenden en werklozen aan werk te helpen en om werk te creëren. Hoe meer arbeidsplaatsen er bijkomen, hoe beter, maar dat is een discussie op zich. U moet de berekeningen en de citaten met de nodige omzichtigheid naast elkaar leggen.

Er is overleg geweest tussen het stadsbestuur, vertegenwoordigd door burgemeester Beke en schepen Temmerman, enerzijds en de minister-president en mezelf anderzijds. Ook de Oost-Vlaamse gouverneur, de heer Denys, was op dit overleg aanwezig. De nadruk lag op het belang van investeringen in de Gentse regio. Daarbij moet eveneens worden benadrukt dat er op het vlak van openbare werken in Gent al heel wat gebeurt en op stapel staat. Als bijlage bij mijn antwoord bezorg ik u een overzicht daarvan. U vroeg me naar de eventuele reden voor het feit dat er geen overleg is gepleegd. Er is echter wel overleg geweest.

Op de beslissing om voor IKEA de normale procedures te volgen, wordt niet teruggekomen. De totale termijn nodig om tot een onaanvechtbare stedenbouwkundige vergunning te komen volgens de normale procedure, hoeft niet langer te duren dan met de voorgestelde procedure met mini-RUP en ontheffing van plan-MER. Ik wil dat alles zo snel als mogelijk wordt opgesteld, zonder insinuaties.

Als het in verband met de Handelsdokbrug na de uitspraak door de Raad van State mogelijk is de

Peeters

nodige terreinen te verwerven, kan dit opnieuw worden bekeken, maar dat heb ik al gezegd. Ik hoop dat de verschillende actoren er alles aan zullen doen om de zaken zo snel mogelijk uit te klaren.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil toch nog enkele bedenkingen maken.

U hebt ook verwezen naar de mobiliteitsproblemen rond Flanders Expo. Ik heb gedeeltelijk begrip voor de argumentatie, maar iedereen die die site kent, zal het met me eens zijn dat er in Vlaanderen weinig locaties te vinden zijn die beter worden ontsloten. Dat is een grote troef.

Mijnheer Matthijs, u hebt het gehad over de nood aan hoogtechnologische bedrijven en ik denk dat we wat dat betreft helemaal op dezelfde golflengte zitten. U weet net zoals ik dat de komst van een wetenschapspark absoluut noodzakelijk is. Over dat wetenschapspark en over alle planologische omstandigheden die moeten worden gerealiseerd, is er nogal wat politiek gekissebis. We moeten samen aan een oplossing werken op een zo kort mogelijke termijn om dat wetenschapspark te realiseren, zodat hoogtechnologische bedrijven naar het Gentse kunnen komen en we niet lijdzaam moeten toekijken hoe de universiteit een wetenschapspark in Oostende bouwt omdat er voor Gent geen oplossing in het verschiet ligt.

Mijnheer Matthijs, u hebt namens uw fractie uw diensten aangeboden voor een overleg tussen de Vlaamse Regering en het stadsbestuur. Ik kan daar alleen maar verheugd over zijn. Minister Peeters heeft dat ook gezegd en hij heeft verwezen naar beperkt overleg.

Ik heb mijn vraag ingediend op 16 juni. Ik weet niet of dat ervoor of erna was, maar ik heb daarover inderdaad een aantal krantenartikels gelezen. Mij is altijd gezegd dat de beslissing over de Handelsdokbrug en de beslissing over het IKEA-MER niet door de Vlaamse Regering aan de minister is meegedeeld. Het nieuws werd vernomen via Belga- en krantenberichten. Ik zal daar echter geen verdere aandacht aan besteden, want

anders eindigt het hier in een welles-nietesspeltje.

Mijnheer Van Gaever, u hebt een aantal argumenten aangehaald in verband met de komst van IKEA. U hebt gezegd dat de komst van IKEA arbeidsplaatsen in de binnenstad zou doen verdwijnen. Indien u de plannen en de studies die ik heb doorgenomen, zelf eens zou bekijken, zou u dergelijke nonsens misschien niet vertellen.

De studies spreken duidelijk over een algemene trend van branchevervaging en schaalvergroting tegenover specialisatietendensen. Dat mondt uit in een reeds bestaande structuur met enkele grote winkels en tamelijk veel kleinere, goed draaiende speciaalzaken. Ik heb me altijd laten wijsmaken dat uw fractie ervoor gewonnen is om zo veel mogelijk koopkracht in Vlaanderen te houden.

U moet bovendien een onderscheid maken tussen het assortiment dat IKEA verkoopt, en het assortiment dat een aantal kleinere design- en speciaalzaken verkopen. Ik zal naar IKEA in Ternat moeten rijden, want u zult me niet verleiden tot het kopen van een massief eiken meubel in de binnenstad van Gent. Dat is immers niet wat ik zoek.

Mijnheer de minister, we zullen in Gent moeten leren leven met uw antwoord. Ik vind de belangrijkste mededeling dat u zich engageert om de normale procedure zo snel mogelijk te laten verlopen. Op die manier kunnen we ze afronden op relatief korte termijn. Ik vraag me wel af in welk timing u voorziet. U zegt immers dat een uitgebreid MER er bijna even snel kan komen als een project-MER.

Ik heb nooit willen meespelen in spelletjes waarbij Gent en Antwerpen tegen elkaar worden uitgespeeld, maar als een journalist me daar iets over vraagt, antwoord ik. Ik zeg dan wel altijd dat ik niet van dergelijke spelletjes hou. Het is belangrijk dat beide steden en heel Vlaanderen het goed doen. Laten we eerlijk zijn: niet overal in Vlaanderen wegen de werkloosheidscijfers zo zwaar door als in de grootsteden Gent en Antwerpen. 14,4 percent is niet weinig.

Mijnheer de minister, als we er iets aan kunnen doen – zoals u doet door uw engagement om de procedure zo kort mogelijk te houden –, zodat de

Roegiers

komst van arbeidscreërende bedrijven niet wordt gehypothekeerd, is dat hoopgevend.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de minister, ik denk dat uw antwoord veel heeft verduidelijkt. Mijnheer Roegiers, ik hoop – en in denk dat u daaraan zult meewerken – dat het antwoord goed wordt gecommuniceerd.

Ik hou ook niet van spelletjes en het heen en weer slingeren van verwijten tussen Gent en Antwerpen. Mijnheer de minister, Oost-Vlaanderen krijgt het grootste deel uit het budget van Openbare Werken, maar het is ook evident dat we in de Gentse regio meer willen.

Het gaat hier vooral om een mobiliteitsprobleem aan Flanders Expo. Tijdens enkele belangrijke beurzen was er een enorm fileprobleem. Tijdens Agri Flanders was alle verkeer op de E40, de R4, de N9 en de N43 geblokkeerd. Ook aan de Dam-poort is het mobiliteitsprobleem reëel.

Als met de eigenaar van de gronden op een andere manier kan worden onderhandeld, kan misschien wel een oplossing worden gevonden. Ik heb de onderhandelingen niet meegemaakt, maar ik denk dat een oplossing mogelijk is.

De heer Freddy Van Gaever: Mijnheer Roegiers, in een andere commissie heb ik iets verteld over energie. Ik had er wat tijd in geïnvesteerd, maar de heer Glorieux zei toen dat ik nonsens vertelde.

Ik wilde hier enkel mijn ervaring van tientallen jaren correct verwoorden. De middenstand gaat kapot en er zijn steeds meer werklozen. Ik hoor nu dat u hetzelfde woord gebruikt als de heer Glorieux, en dat ik weer nonsens heb verteld.

Mijnheer Roegiers, ik zou me willen verontschuldigen. Ik wil u danken voor de tijd die u hebt verprutst door naar die nonsens te luisteren. Ik beloof u: ik zal proberen het niet meer te doen.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik ga ervan dat, nu een en ander is uitgeklaard, iedereen zich kan aansluiten bij het standpunt dat het hier niet gaat om het voortrekken van

een bepaalde stad. De Vlaamse Regering levert inspanningen voor alle steden.

Ik ben me ervan bewust dat een aantal problemen zich kristalliseren in de grote steden. Dat is onder meer zo voor de werkloosheidsgraad.

Ik ga ervan uit dat iedereen zich op een positieve wijze achter het dossier schaaft. Mijnheer Roegiers, u hebt mijn engagement gehoord. Ik ga er ook van uit dat alle politici, zowel die uit Gent als die van elders, op een positieve wijze proberen een en ander te realiseren.

Ik kan geen datum vooropstellen. Er moet snel worden gewerkt, zonder dralen. Elke dag dat het dossier niet klaar is, is een verloren dag. Ik heb ook akte genomen van de vraag over het wetenschapspark, maar daarover zal de bevoegde minister zich na het zomerreces kunnen uitspreken.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de minister, u weet dat de stad Gent hoopte dat IKEA in maart 2006 zou kunnen beginnen met de bouwwerken. U zegt dat er bijna geen verschil in tijdsduur is tussen een project-MER en een plan-MER. Mag ik er dan van uit gaan dat u er alles aan zult doen om de MER af te ronden voor die datum?

Minister Kris Peeters: Mijnheer Roegiers, u weet dat ik die MER niet opmaak. De cel MER doet dat. Zelfs door Europa wordt bepaald dat die cel een vrij autonome werking heeft. Als ik daar invloed op zou uitoefenen, zou me dat achteraf ten kwade worden gedeut.

Ik zal alles doen om het zo snel mogelijk af te ronden. Op dit moment heb ik er verder niets aan toe te voegen. U moet me niet proberen vangen, want dan staat morgen waarschijnlijk in de kranten dat alles rond moet zijn tegen een bepaalde datum en dat Peeters zich daartoe heeft geëngageerd.

Ik engageer me om voor de twee dossiers, zeker voor de MER, mensen aan te porren om er effectief werk van te maken. Ik ga er van uit dat we dat met z'n allen zullen doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.21 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

